

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

מבקשת: א.ה.ת"ז ---

נגד

משיב: י.ה.ת"ז ---

החלטה

הבקשה: הצדדים, טענותיהם והכנסתם הנטענת

1. לפניי בקשה לפסיקת מזונות זמניים שהגישה המבקשת. הבקשה הוגשה ביום 15.3.2021 במסגרת תביעת המזונות שהגישה המבקשת ביום 28.2.2021. פרט לתביעת המזונות תלויים בעניינם של הצדדים הליכים נוספים בבית המשפט ובבית הדין הרבני כמפורט להלן: תביעה רכושית תלה"מ 32523-02-21 ותביעה לפירוק שיתוף תלה"מ 76056-12-20 שהגיש המשיב. המבקשת פרט לתביעת המזונות, הגישה תביעה לשמירת זכויות תלה"מ 42535-12-20 אשר תוקנה בהמשך לתביעה רכושית. כן מתנהלים בפני כב' בית הדין הרבני האזורי ב--- תביעה לגירושין שהגיש המשיב ותביעה לשלום בית ומדור ספציפי שהגישה המבקשת.
 2. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 7.4.1971. מנישואיהם נולדו 2 ילדיהם – XXX ו-YYY, שניהם בשנות ה-40 לחייהם.
 3. לטענת המבקשת לאורך 50 שנות נישואיהם, התנהלו הצדדים על מי מנוחות, אולם בחודש דצמבר 2019 יצר המשיב קרע וביום 4.6.20 עזב המשיב את דירת הצדדים ברח' א' ב--- לדירה שכורה ברח' ב' ב--- כשהוא מבטיח למבקשת מגורים בדירה.
- עוד נטען על ידי המבקשת כי בסוף חודש אוקטובר 2020 החל המשיב להטיל עליה מצור כלכלי וחדל להפקיד את משכורתו מהחברה שבבעלותו לחשבון המשותף, כן חדל מלהפקיד לחשבון המשותף את דמי הביטוח הלאומי שלו, קצבת נכותו והפנסיה, אולם הוא משלם מחשבונם המשותף את דמי השכירות של הדירה השכורה אליה עבר.
- המבקשת מוסיפה וטוענת כי בבעלות הצדדים דירה נוספת ב--- המושכרת תמורת סך של 5,700 ₪ בחודש ודמי השכירות הנכנסים לחשבונם המשותף של הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

4. עפ"י הנטען בכתב התביעה ובבקשה המבקשת אינה עובדת אך עד לחודש דצמבר 2020 קיבלה משכורת בסך 5,800 ₪ נטו מהחברה אשר בבעלות המשיב. המבקשת טענה כי בעבר עבדה לפרקים בחברה זו.
- המבקשת טוענת כי הכנסותיה החודשיות כיום הן בסך 8,691 ₪ (3,504 ₪ פנסיה, 2,337 ₪ ביטוח לאומי, 2,850 ₪ מחצית מדמי השכירות עבור הדירה ב---), ואין בסכום זה כדי לספק את רמת החיים אליה הורגלה.
5. באשר להכנסת המשיב טענה כי בבעלותו חברה שהקים לפני כ- 34 שנה בעלת מוניטין רב. המבקשת טענה כי למשיב הכנסות בסך של לפחות 43,000 ₪ נטו בחודש. 24,493 ₪ שהנתבע מושך מהחברה, 2,049 ₪ מהביטוח לאומי, 8,554 ₪ פנסיה, 4,399 ₪ גמלה ו- 2,850 ₪ מחצית מדמי השכירות ב---.
6. בתגובתו לבקשה למזונות זמניים טען המשיב כי בקשתה של המבקשת למזונות זמניים היא מופרזת וחסרת אחיזה במציאות, אולם לא ציין את הכנסתו המדויקת מהחברה שבבעלותו ולא צירף תלושי שכר. לכתב הגנתו צירף מסמך מיום 22.3.21 מאת משרד רו"ח ---, ובו פירוט הכנסתו בתקופה שבין חודש מרץ 2020 ועד לחודש פברואר 2021, (נספח 3) ולפיו כרו"ח של המשיב מאשר זה כי הכנסתו של המשיב במהלך 12 החודשים הינה כדלקמן:
- "ממשכורת ברוטו – 288,700 ₪**
- ממשרד הביטחון – 102,686 ₪ (כולל 57,450 ₪ מענק חד"פ להחלפת רכב רפואי)**
- קצבה מכלל ברוטו – 106,366 ₪**
- הכנסות נטו משכ"ד ב--- – 62,858 ₪**
- ביטוח לאומי (קיצבת זיקנה) – 28,544 ₪ (לפני ניכויים)"**
- באשר לחברה שבבעלותו, טען המשיב כי מדובר ב"חברה של איש אחד" והיא אינה בעלת מוניטין עסקי כפי שמנסה המבקשת לצייר.
7. כמו כן, המשיב טען כי המשכורת שקיבלה המבקשת נבעה משיקולי מס בלבד, ועת הגיעה המבקשת לגיל 62, לפני כ- 8 שנים, הופסקה העברת המשכורת. המשיב טוען כי לאחר שעזב את הבית בחודש יוני 2020, המשיך להעביר למבקשת את המשכורת כמחווה של רצון טוב, וזאת עד לחודש דצמבר 2020 בלבד.
- המשיב מוסיף וטוען כי המבקשת הסתירה מבית המשפט את העובדה כי חסכוניותה ב--- "הם בסך של למעלה ממליון ₪, וכן כי מלוא הוצאותיה משולמות מהחשבון המשותף.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

המשיב טוען כי המבקשת כלל לא זכאית לדמי מזונות מן הטעם כי היא זו שמאסה במשיב והיא שאחראית לפרידה ביניהם. המשיב טוען כי מעולם לא הבטיח למבקשת כי ישאיר לה את דירת המגורים לשימושה הבלעדי וכי הצדדים סיכמו כי יעשו מאמץ משותף למכירת הדירות שבבעלותם.

ההחלטות שנתנו בבית משפט זה וע"י כב' בית הדין הרבני

8. ביום 15.3.21 הגיש המשיב בקשה לסילוק על הסף של התביעה בטענה כי הסמכות לדון במזונות המבקשת מסורה לכב' בית הדין הרבני וזאת בשל העובדה כי במסגרת תביעת הגירושין שהגיש כרך את נושא מזונות המבקשת. במספר החלטות שנתנו על ידי קבעתי כי לאור העובדה כי בפני כב' בית הדין הרבני תלויה ועומדת בקשה בעניין הסמכות ומכוח כלל כיבוד הערכאות יש להמתין להחלטתו של זה, בטרם יכריע בית המשפט בבקשה.

9. ביום 14.4.2021 קבעתי בין היתר: "לפנים משורת הדין ומבלי שיהא בכך כדי להוות כל דעה ו/או קביעה ו/או החלטה בעניין הסמכות או עצם זכאות המבקשת למזונות – הנני מורה כי המשיב ישלם למבקשת סך של 10,000 ₪ וזאת עד ליום 19.4.21. הסכום הנ"ל ייזקף ע"ח המזונות שייפסקו, ככל שייפסקו ו/או ע"ח חלקה של המבקשת ברכוש המשותף, הכל בהתאם להחלטות שיינתנו בהמשך ע"י בית המשפט או כב' בית הדין הרבני".

9. ביום 19.4.2021 (בקשה מס' 3) הגיש ב"כ המבקשת את החלטת כב' בית הדין הרבני ולפיה עד להכרעה בשאלת הסמכות הוא מאשר את הצעת ב"כ המבקשת ולפיה למשך שלושת החודשים הקרובים יפעלו הצדדים כדלקמן: "לצדדים חשבון משותף ובו 40,000 ₪, לחשבון זה נכנס שכר הדירה מהדירה שעל שםם ב---. מחשבון זה משולמות הוצאות הבית, בסך של כ-3,000 ₪ בחודש. לאשה יש הכנסות מפנסיה וקצבת זקנה יחד כ-6,000 ₪. בית הדין קובע שהבעל לא ימשוך מהיום כספים מהחשבון המשותף, הוצאות הבית ימשיכו לצאת מהחשבון. האשה תוכל למשוך מהחשבון המשותף 6,000 ₪ בחודש בכל עשרים לחודש. בנוסף על הבעל לדאוג להעברת מחצית משכירות הדירה ב--- הרשומה על שם שני הצדדים, בסך שך 2,5000 ₪, לחשבון האשה תוקף החלטה זו לשלושה חודשים מהיום". משכך ועל פי ההודעה שהוגשה לא נדרש בית המשפט למתן החלטה בבקשה למזונות זמניים.

10. ביום 24.6.2021 הגישה ב"כ המשיב הודעת עדכון לבית המשפט (בקשה מס' 4) ובמצורף לה החלטת בית הדין הרבני מיום 23.6.2021. מעיון בהחלטה עולה כי כב' בית הדין הרבני קבע בין היתר כדלקמן: "הצדדים חיים בפירוד מזה זמן רב ובית הדין קבע שעליהם להתגרש, האשה אינה מסכימה לגירושין. ב"כ טוען שאין חיוב בגט, והוא רואה בהחלטה המלצה בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

בית הדין הבהיר שאמנם לא נתנה החלטה, לחיוב בגט, אך גם לא נכתב שזאת המלצה בלבד, אלא בית הדין אמר את דברו שהנישואים שלהם הגיעו לסוף הדרך ועליהם להתגרש. בעקבות כך באת כוח האיש לבטל את הצו למדור ספציפי וכן שלא לקבוע מזונות. יצויין שהעניינים הרכושיים מתנהלים בבית משפט. ב"כ האשה מתנגד לכך. לאחר עיון בדברים בית הדין קובע שהיות והעניינים מתנהלים בבית המשפט אין זה נכון שבנסיבות של תיק זה יתקיים פיצול בין הערכאות, ועל כן בית הדין לא יפסוק מזונות אשה. כמו כן בית הדין מבטל את הצו למדור ספציפי שניתן לאשה".

בהודעתו הנ"ל טען המשיב: "לאור העובדה כי המבקשת מנסה להחזיק בנישואין על הנייר בלבד וכבוד ביה"ד אמר את דברו, קיים חשש כי אי רצונה של המבקשת להתגרש, נעוץ בעובדה כי הוגשה תביעת מזונות לביהמ"ש שעה שהצדדים חים בנפרד ויש פס"ד לגירושין".

11. ביום 5.7.2021 הגישה המבקשת את תגובתה להודעת העדכון שהגיש המשיב ולפיה בית הדין לא קבע שלאישה לא מגיעים מזונות, אלא שהסמכות היא לבית המשפט. לפיכך עתרה המבקשת למתן החלטה.

מזונות אשה ומזונות זמניים – המתווה הנורמטיבי:

12. מקור החיוב במזונות אישה בדין הישראלי, נובע מסעיף 2(א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט-1959 (להלן: "חוק המזונות") הקובע כהאי לישנא:

"אדם חייב במזונות בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".

13. הצדדים שניהם יהודים ומשכך חובתו של המשיב במזונות התובעת תיבחן לפי הדין העברי. על פי הדין העברי, הנישואין יוצרים זכויות וחובות הדדיות בין בני הזוג. אחת מחובות הבעל כלפי אשתו היא החובה לזון אותה לפי מעמדה ולפי כבודה, בהתאם לרמת החיים לה הורגלה וחובה זו קיימת כל עוד האישה נשואה. הדין העברי מכיר במספר עילות בהן כדי לפטור את הבעל מחובתו למזונות אשתו, העיקריות שבהן הן נאיפת האישה, מרידתה ועזיבתה את בית הצדדים (ע"א 634/61 מקייטון נ' מקייטון, פ"ד טז 945; ע"א 256/65 מילר נ' מילר, פ"ד יט(3) 171; בג"ץ 206/70 שרגאי נ' בית הדין הרבני האזורי ירושלים ואח', פ"ד כד(2) 487).

זכותה של האשה למזונות בדין הדתי היהודי נובעת מעצם הנישואין. זכות זו פוקעת אם האשה נחשבת "מורדת" על פי הדין העברי או שיש מקום לחיובה בגט במסגרת עילה "קלאסית", למשל בשל אירוע של בגידה (ראו: שרשבסקי וקורנילדי, בעמ' 309). בדרך כלל, אשה זכאית למזונות רק אם היא חיה עם בעלה. אם הם חיים בנפרד, יש להתחקות אחר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

- 1 סיבת הפירוד (שם, בעמ' 335). ככלל, האשה מאבדת את זכותה למזונות אם היא זו שעזבה
- 2 את הבית, אלא אם כן ניתן לומר ש"המניעה ממנו", היינו, שהיה לה טעם טוב לעשות כן (שם,
- 3 בעמ' 335, 354-357).
- 4 הנה כי כן, הנחת המוצא בעת פסיקת מזונות אישה היא כי אם זו עזבה את הבית ללא סיבה
- 5 מוצדקת ו/או הביאה בעצמה לפירוד ו/או חויבה לקבל גט וסירבה לקבלו, כי אז אין לחייב
- 6 את הבעל לזון אותה. בע"א 256/65 מילר נ' מילר, פ"ד יט(3) 171, נקבע על ידי כב' מ"מ
- 7 הנשיא, השופט משה זילברג, כי על מנת לשכנע את בית המשפט כי עזיבת האישה את הבית
- 8 הייתה מוצדקת, נטל ההוכחה המוטל על האישה הוא קל מאוד, כמשקלה של נוצה.
- 9 במקרה דנא הנתבע הוא שעזב את בית הצדדים, הרי שעל פניו אין עילה לשלילת מזונות
- 10 אישה.
- 11
- 12 14. עם זאת במקרה דנן לא ניתן להתעלם מהחלטת בית הדין הרבני מיום 23.6.2021 ממנה
- 13 הבאתי לעיל ולפיה:
- 14 **"הצדדים חיים בפירוד מזה זמן רב ובית הדין קבע שעליהם להתגרש, האשה אינה מסכימה**
- 15 **לגירושין. ב"כ טוען שאין חיוב בגט, והוא רואה בהחלטה המלצה בלבד.**
- 16 **בית הדין הבהיר שאמנם לא נתנה החלטה, לחיוב בגט, אך גם לא נכתב שזאת המלצה בלבד,**
- 17 **אלא בית הדין אמר את דברו שהנישואים שלהם הגיעו לסוף הדרך ועליהם להתגרש".**
- 18
- 19 הנה כי כן להתרשמות בית הדין הרבני אשר אין ולו יכול להיות חולק כי לו הסמכות הייחודית
- 20 לדון בנושא הגירושין בין הצדדים, הנישואין בין הצדדים הגיעו לקיצם, גוועו והם "על הנייר
- 21 בלבד".
- 22
- 23 15. עם זאת וכפי שיובהר להלן במקרה דנן לא מצאתי כי יש מקום להידרש ולהכריע בשאלה אם
- 24 יש בהחלטת בית הדין הרבני כדי לשלול את זכאות המבקשת למזונות זמניים, שכן במקרה
- 25 דנן, חרף הוראות הדין האישי, ובמקביל אליו ולאור פסק הדין שניתן על ידי בית המשפט
- 26 העליון בבע"מ 3151/14 **פלונית נ' פלוני** (פורסם בנבו, 5.11.15), הרי שניתן לפסוק למבקשת
- 27 מזונות מן הדין האזרחי, במקביל למזונות מן הדין הדתי. בבע"מ 3151/14 הכריע בית המשפט
- 28 העליון, ברוב קולות (כב' המשנה לנשיאה השופט רובינשטיין וכב' השופט זילברטל), כי לבית
- 29 המשפט לענייני משפחה סמכות לקצוב את מזונותיה של אישה מכוח עקרון תום הלב, גם
- 30 במקרים בהם לא ניתן חיוב בגט בבית הדין הרבני וכאשר השתכנע כי אין תוחלת לנישואין
- 31 וכך בלשונו של כב' המשנה לנשיאה:
- 32 **"דעת לנבון נקל שלעקרון תום הלב, המשתרע על כל תחומי החיים והורתו במערכות**
- 33 **יחסים בין זרים שבאים באינטראקציה חוזית או אחרת חד פעמית, יש בודאי מקום**

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

של כבוד כאשר שני פרטים שהחליטו לקשור את חייהם זה בחיי זו, מבקשים לשים קץ למערכת יחסיהם. דומה כי תוצאה אחרת תוביל לכך שבית המשפט לענייני משפחה אף יחטא לעצם המאטריה שבה עסקינו, על ידי עידוד המשך קיומם של נישואין, שנס ליחס, באמצעי מלאכותי, והוא המשך תשלום מזונות במצב של "נישואין על הנייר".

כב' השופט זילברטל הצטרף לדעתו של המשנה לנשיאה כב' השופט רובינשטיין וקבע כי לבית המשפט סמכות לקצוב את מזונות האישה בנסיבות בהן ניכר על פניו שהנישואין גוועו, אף אם טרם נתן בית הדין הרבני פסק דין המחייב בגט. יחד עם זאת, טען כב' השופט זילברטל כי יש להימנע מכך בנסיבות בהן קציבת תשלום המזונות תותיר את האישה ללא כל מקור הכנסה:

"יש להבחין בין סרבנות שמקורה בנקמנות אישית או בסחטנות, לבין סרבנות שמקורה בהיעדר הגנה כלכלית מספקת לבן הזוג החלש כלכלית לעת גירושים. נראה כי כאשר המזונות המובטחים לאישה כבענייננו, שניהלה במהלך עשרות שנים את משק הבית ולא השתלבה מעולם בשוק העבודה או רכשה מקצוע, נפסקים באופן מוחלט בעת הגירושים (מבלי שבה בעת יימצא למצוקתה פתרון במסגרת חלוקת הרכוש), אין לגנות אותה על סירובה להתגרש בהיותה תלויה כלכלית בבעלה. בוודאי אין הדבר דומה למקרה הקשה יותר של "סרבנות גט" הכרוך, כאמור, בסחטנות ובנקמנות".

16. בעמ"ש (תל אביב-יפו) 7519-11-16 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו, ניתן ביום 7.1.18] הביא בית המשפט מפי כב' השופט י. שנלר מעמדתה של כב' השופטת דפנה ברק ארז מבע"מ 3151/14 הנ"ל:

"בבע"מ 3151/14 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (5.11.2015) (להלן: פרשת פלונית) הובאה לפתחו של בית המשפט עניין המזונות המשקמים אשר באו למלא חלל, בעת אשר לא ניתן לפסוק מזונות מכוח הדין הדתי בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), התשי"ט – 1959".

כב' השופטת דפנה ברק ארז קבעה כי אכן ישנם מקרים בהם על אף שהדין הדתי שולל מזונות אישה הרי שמכוח עקרונות הסכמים וחוזיים, יש לפסוק מזונות משקמים לבת הזוג אשר תרמה את חלקה לתא המשפחתי בכל אותם שנים אשר בן הזוג התקדם ועשה את שלו "הכרה בכך שבמקרים מתאימים אישה המתגרשת לאחר שנים שבהן לא עבדה מחוץ למשק ביתה תהיה זכאית למזונות "אזרחיים" בעלי תכלית שיקומית, היינו למזונות "משקמים", מכוח עקרונות כלליים של הדין האזרחי. כמובן, מאחר שזהו עיקרון "אזרחי", אני סבורה כי אלו עקרונות שניתן לשקול לצורך מתן מזונות משקמים, מקום שבו לפי הדין הדתי אין האישה זכאית למזונותיה. הדברים אמורים כאשר מדובר בבן זוג, גבר או אישה, הנוותר לאחר הנישואין ללא יכולת השתכרות, או בעל יכולת השתכרות מוגבלת מאוד, בשל הסתמכותו על קשר הנישואין ו"חלוקת תפקידים" בין בני הזוג במהלכה של המערכת הזוגית." (פסקה 47)

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

וכן בפסקה 53 "חשוב להדגיש: מזונות משקמים – כשם כן הם. אין מדובר בזכאות קבועה למזונות, אלא בזכאות שנועדה להשיג תכלית שיקומית של השתלבות בשוק העבודה – תכלית שעניינה קיום בכבוד לאותה תקופה של "השתקמות", המשקפת את ההסתמכות על הקשר הזוגי עד כדי פגיעה ביכולת להתפרנס".

עוד נקבע בפרשת פלונית כי השיקולים אשר בית המשפט יידרש להם בבואו לפסוק מזונות משקמים יהיו שיקולים של היתכנות קיומם של מקורות פרנסה חלופיים, הכשרה מקצועית, ניסיון תעסוקתי של בן הזוג הביתי, גילו, שווי הרכוש המשותף של בני הזוג. בהתאם הודגש כי אין להביא כלל שיקולי אשם בפירוק התא המשפחתי וכלשונה "אם כן, אילו שיקולים יש לבחון על מנת להכריע אם אחד מבני הזוג זכאי למזונות משקמים, ומה צריך להיות גובהם? השאלה המרכזית בהקשר זה היא היתכנות לקיומם של מקורות פרנסה חלופיים. על כן, יש חשיבות לשאלה מהם ההכשרה המקצועית והניסיון התעסוקתי של בן הזוג "הביתי", מה גילו (ובכלל זה קרבתו לגיל פרישה), וכן מהו שווי הרכוש של בני הזוג והאם כבר חולק. לעומת זאת, אין מקום להביא בחשבון שיקולי אשם שעניינם האחריות לפירוק הקשר. ככלל, הגישה הנוהגת ביחס להסדרת הפן הרכושי – כלכלי של דיני המשפחה היא שאין לכפוף אותה לשיקולי אשם... על כך ניתן להוסיף, כי התחשבות בשיקולי אשם אף עלולה לפגוע בתכלית השיקומית של פסיקת המזונות, מאחר שתפגע בתמריץ של בן הזוג שננטש להשתקם באמצעות השתלבותו בשוק העבודה" [פסקה 54], (ההדגשות במקור י.א.).

17. האמור בבע"מ 3151/14 הולם את האמור בעניינו ובפרט כשהקביעה כי הנישואין "הגיעו סוף הדרך", נקבעה על ידי הערכאה המוסמכת לכך, בית הדין הרבני.

התובעת, כעולה מהרצאת הפרטים, ילידת 5.6.1950, בת 71. הצדדים נשואים מיום 7.4.1971, היינו תקופת בת כ-50 שנה. התובעת אינה עובדת ועד לחודש דצמבר 2020 קיבלה משכורת מהחברה שבבעלות המשיב בסך של 5,800 ₪ לחודש, הכנסותיה כולל מחצית משכ"ד בגין הדירה ב- --- ע"ס של 8,691 ₪.

לאור גילה של המבקשת ברור כי סיכוייה להשתלב בשוק העבודה הינם אפסיים. רכוש הצדדים טרם חולק וההליך הרכושי בעניינם מצוי בברור. בקדם המשפט שהתקיים ביום 25.4.2021 בכל התיקים הקשורים שבין הצדדים, הוריתי על מינוי שמאית לשם הגשת שמאות באשר לנכסי המקרקעין של הצדדים: הנכס ב- --- ודירת המגורים ב- ---. כן הוריתי על "מינוי רו"ח --- כמומחה מטעם בית המשפט לשם הערכת שווי החברה, לרבות מוניטין של הבעל, וכן לשם מתן חוות דעת אקטוארית של הזכויות הסוציאליות של הצדדים וחשבונות הבנק. ההערכה אף היא תתייחס לשני המועדים, כמפורט לעיל. כן יידרש המומחה לשאלה אם נעשו הברחות על ידי מי מהצדדים, הן ברכוש הפרטי והן מהחברה".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 21-02-59423 ה' נ' ה'

יודגש כאמור בהחלטה שנתנה כי "לאור המחלוקת בין הצדדים, כי אין במינוי של מי מהמומחים כדי להוות כל הסכמה בטענות הצד שכנגד וכי כל צד שומר על זכויותיו והמינוי נועד, בין היתר, על מנת שבפני הצדדים ובית המשפט תהיה אינדיקציה לשווי הרכוש נשוא התובענות". לצדדים קבוע קדם משפט מורחב בסמוך לאחר הפגרה וחגי תשרי ליום 13.10.2021.

לעניין זה אוסיף כי הכנסת המשיב לא פורטה בצורה מספקת כשלכך מצטרפת העובדה כי המשיב הינו הבעלים היחיד של החברה. האישור שצורף על ידי רו"ח באשר למשיכות המשכורות מהחברה אין בו די. לא ברור מהו הסכום החודשי הנמשך, האם בנוסף מושך המשיב דיבידנדים, האם ישנן הוצאות אותן הוא מנכה כמו רכב, נייד ועוד. לעניין זה יש לזכור כי בעבר ועד חודש דצמבר 2020 אפשרו הכנסות החברה את תשלום משכורת לנתבעת, דבר אשר יש בו להצביע על אפשרותו של המשיב למשוך משכורת גבוהה יותר ועל כספים המצויים בחברה.

פרט לכך, מדפי הבנק שצרפה המבקשת לתביעה עולה כי בחודש 9/20 הייתה משכורת הנתבע נטו 20,993 ₪, בחודש אוגוסט 20,992 ובחודש יוני 24,493 ₪, למותר לציין כי המדובר בסכומי נטו ולפיכך האמור מתדפיסי הבנק אינו מתיישב עם אישור רו"ח ואין לשלול כי לקראת פרץ ההליכים הקטין המשיב את משיכות המשכורות. הנני ער לכך כי התקופה אליה מתייחס האישור הינה מאוחרת לתקופה שבדפי הבנק. כמו כן מדפי הבנק עולה כי ביום 5.7.20 בוצעה הפקדת שיקים בסך 57,450 ₪ וביום 25.6.20 היו זיכויים מבנק --- בסך של 60,000 ₪ ו-24,000 ₪ שמקורם אינו ברור. לפיכך ובשלב זה הכנסתו של הנתבע אינו ברורה אך אין ספק כי בין הצדדים פערים משמעותיים בהכנסות כמו גם בגישה אליהם ואל הרכוש בכלל – החברה המצויה בבעלות ובשליטת המשיב.

18. לאור האמור ובשלב זה מצאתי כי יש לפסוק למבקשת מזונות זמניים וזאת לתקופה מוגבלת של 18 חודשים. משקבעתי וקצבתי את התקופה יש לעבור ולקבוע את הסכום שיש לפסוק באותה תקופה.

19. ככלל, בבואו של בית המשפט לקבוע מזונות זמניים אין הוא נדרש להיכנס לעובי הקורה ולקבוע מסמרות לגבי העובדות. כמו כן, ככלל סעד זמני אין הוא נדרש לניתוח מעמיק של הראיות, אלא רשאי הוא להחליט על סמך הראיות הלכאוריות שהובאו לפניו באותו שלב לעניין זה ראה דבריו של כב' השופט י' כהן בע"א 201/72 יהודה אילן נ' רעיה אילן, כו(2) 209 ו-ע"א 542/68 יצחק בן סירה נ' אסתר, מיכל ושמעון בן סירה כג (1) 169 בעמ' 170.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

20. תביעת מזונות היא תביעה כספית שיש להוכיח ככל תביעה אחרת. כאשר צרכי התובעת לא הוכחו, מוסמך בית המשפט לאמוד את צרכיה על פי ניסיון החיים ויכולות הצדדים כפי שהוכחו בפניו, בית המשפט בתוך עמו הוא יושב. (ראו : ע"א 680/82 נחום נ' נחום, פ"ד לו (4) 667 (1983); ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29 (1984); ע"א 130/85 ניסים סבן כהן נ' שמעון כהן, פ"ד מ (1) 69 (1986) וע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט (3) 822 (1985)).

דיון והכרעה:

20. בבקשתה פירטה המבקשת את הוצאותיה האישיות (בסך 18,493 ₪) והוצאות הבית (בסך 5,075 ₪), המסתכמות בסך של 23,568 ₪, וטענה כי מסכום זה יש לקזז את הכנסתה בסך 8,691 ₪, קרי סך כולל של 14,877 ₪.

21. יצוין כי בפתיח לבקשתה למזונות זמניים, עתרה המבקשת לסכום של 23,568 ₪, אולם רק בהמשך בקשתה (סעיפים 36 ו-38 לבקשה) עתרה לחיוב בסך של 14,877 ₪ המהווים את הסך הנ"ל בקיזוז הכנסתה. בתגובתה להודעת המשיב על החלטת בית הדין הרבני טענה בכלל: "אשר על כן לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק מזונותיה הזמניים של האשה בסך 23,568 ₪, בנוסף להכנסתה בסך של 8,691 ₪", ברור כי יש לדחות עתירה זו.

22. בסעיפים 45-47 לכתב התביעה ובסעיפים 32-34 לבקשה לפסיקת מזונות זמניים פרטה המבקשת את צרכיה/הוצאותיה כדלקמן:

כלכלה 3,000 ₪.

בילויים ומסעדת (משלוחים בתקופת הקורונה) 1,500 ₪.

ביגוד והנעלה 1,500 ₪

תכשיטים 1,000 ₪

חופשות בארץ ובחו"ל 6,400 ₪

קוסמטיקאית 450 ₪

מספרה 500 ₪

ציפורניים 200 ₪

נייד 70 ₪

רכב ואחזקתו 1,300 ₪

טיפול שניניים 250 ₪

חדר כושר 353 ₪

טיפול גוף 800 ₪

ניהול חשבון בנק 70 ₪

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

- קופ"ח ותרופות 200 ₪.
- מוצרי פארם וקוסמטיקה 500 ₪
- מתנות 400 ₪
- סה"כ 18,493 ₪.
23. ההוצאות פורטו ונתבעו על ידי המבקשת, על הצד הגבוה ובהגזמה וחלקם אף בכפל. את הוצאות הכלכלה יש להעמיד על סך של 2,500 ₪ ואת הבילויים ומסעדות ע"ס של 1,000 ₪. את רכיב הביגוד וההנעלה יש להעמיד על סך של 1,000 ₪ ותכשיטים ע"ס 500 ₪. את רכיב החופשות בארץ ובחו"ל יש להעמיד על סך של 1,400 ₪ לכל היותר. המבקשת לא פרטה כל נופשים בארץ ובכך לא נסתרה טענת המשיב בסעיף 75 לתגובתו ולפיה המבקשת סירבה להתארח במלון או צימר בארץ. באשר לנסיעות לחו"ל נראה כי החישוב הינו מוגזם ונערך על יסוד העלות המשותפת של נסיעת עבור שני הצדדים ולא עלות ליחיד. פרט לכך בעידן זה של קורונה ושמייס סגורים מעת לעת ספק בעיניי אם המבקשת תטוס בכלל לנפוש בחו"ל בתקופה לגביה נתנת ההחלטה.
- טיפול שיניים אינם חלק מהמזונות השוטפים אלא הוצאות רפואיות חריגות. כמו לא ברור לאיזה טיפולי גוף נזקקת המבקשת בעלות של 800 ₪.
- בשאר הרכיבים הגם שדומה שחלקם גבוהה במקצת כמו רכב ואחזקתו 1,300 ₪ לחודש לא מצאתי להתערב בשלב זה של מזונות זמניים.
- לפיכך הסכום הכולל של הרכיבים הנ"ל עומד על סך של 10,443 ₪.
24. באשר להוצאות אחזקת המדור אלה הועמדו על סך כולל של 5,075 ₪. מתוך סכום זה יש להפחית את הסך של 1,500 ₪ שנתבע בגין תיקונים שוטפים ולהורות כי התשלום בגין רכיב זה יבוצע בהתאם לצורך ועל פי חשבוניות שיוצגו למשיב.
- באשר לחשבון הארנונה התובעת עתרה לסך של 920 ₪. לטענת המשיב היה עליה לעתור לסך של 592 ₪ מחצית מהסך של 1,179 ₪ שכן החשבון הינו דו חודשי. עיון בחשבון הארנונה מלמד כי גובה החיוב הינו 1,827 ₪ והסך של 1,179 ₪ הינו לאחר הנחה לנפגעי מלחמה בסך של 687 ₪. משהמשיב אינו מתגורר בדירה אין מקום להוסיף ולקבל את ההנחה בגין דירה זו ואין זה ראוי כי בית המשפט יעשה כן.
- לפיכך את רכיב הוצאות החזקת המדור יש להעמיד ע"ס של 3,575 ₪.
25. לפיכך סכום המזונות הכולל הינו $10,443 + 3,575 = 14,018$.
- הואיל והכנסת המבקשת עומדת ע"ס של 8,691 ₪ הסכום אותו יש לפסוק הינו 5,327 ובמעוגל 5,350 ₪ ($14,018 - 8,691 = 5,327$).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

לעניין זה יש לזכור כי הסכום הנ"ל אינו כולל את רכיב המדור אשר בשלב זה מסופק במלואו
בשל השימוש הבלעדי שעושה המבקשת בדירת הצדדים א'.
את תחילת תקופת החיוב הנני קובע ליום 20.7.2021, כאשר לגבי התקופה שקדמה תחול
החלטת בית הדין הרבני מיום 18.4.2021.
26. אשר על כן קובע כדלקמן:

המשיב יישא במזונותיה הזמניים של המבקשת בסך של 5,350 ₪ לחודש החל מיום
20.7.2021 ובכל 20 לחודש שלאחריו וזאת ובשלב זה לתקופה קצובה של 18 חודשים.
בנוסף יישא המשיב בחיובים והתשלומים כדלקמן:
במלוא ההוצאות הרפואיות החריגות של התובעת אשר אינן מכוסות ע"י ביטוח בריאות
ממלכתי או ביטוח רפואי משלים ככל שישנו.
המשיב יישא במלוא העלות של התיקונים הנדרשים בדירת המגורים.
החיובים האמורים ישולמו כנגד קבלות.

למען הסר כל ספק מובהר כי על המשיב להמשיך ולהעביר למבקשת מדי חודש בחודשו את
חלקה בתשלום דמי השכירות בגין הדירה ב--- אשר נלקחו בחשבון במסגרת פסיקת המזונות,
כמפורט לעיל.

הוראות באשר להמשך ניהל התובענה לרבות מועד לשמיעת הוכחות והגשת תצהירי עדות
ראשית יינתנו במסגרת קדם המשפט המורחב הקבוע לצדדים ליום 13.10.21.

28. המזכירות תמציא החלטתי זו לבאי כוח הצדדים.

29. ההחלטה ניתנת לפרסום לאחר השמטת כל פרט מזהה של הצדדים וכל פרט אחר שיש בו
להביא לזיהויים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 59423-02-21 ה' נ' ה'

1 ניתן היום, י"ד אב תשפ"א, 23 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

2

3

יחזקאל אליהו, שופט